

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiul pe an 7 lei, 6 luni 3 lei 50 c., 3 luni 1 lei 75 c.
Pentru marșare pe an 8 lei, 6 luni 4 lei, 3 luni 2 lei
Pentru strălăte pe an 12 lei, 6 luni 6 lei, 3 luni 3 lei

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografică arhiepiscopale Sibiului, strada Mălăriei 47.

Correspondențele să se adrese la:

Redacțiunea „Telegraful Români”, strada Mălăriei Nr. 37.

Tipografia soferănoasă se refacă. — Articuliile scripșurii să se înșoșează.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 c., — de două ori 12 c., — de trei ori 15 c., eșdul un tiratură garzonu — și tiratură de 30 c., pentru 50 care publicărilor.

La maghiarizarea numelor.

Intr-unul din numeri trecutii am reprodus din „Magy. Polgár” un articol, în care numita foaie își exprima dese dorințe de a vedea maghiarizându-se numele nemaghiarilor cu ridicata „M. P.” se află earași în fericită dispoziție sufletescă de a atinge toata maghiarizării. În nrul 92 sub titlul „Un exemplu demn de imitație” el își exprimă bucuriei sale nemărginite, pentru că glasul seu nu a resonat tozma în pustiu. S-au aflat adevărat căji-vă jidani în Agria, cari au înțeles glasul vecenului al XIX și au înfinitat o reunine de maghiarizare jidovească.

Estă esaltățiunile lui „Magyar Polgár”:

„Am ețit în fire deosep o frumoasă și îmbrucătoare trăsătură, vouă să dă emanățiune a mișcării de maghiarizării. În specie de maghiarizare numelor. Jidovii din Agria au întemeiat „Reunine de maghiarizare israelită din Agria.”

„Pre cât este de îmbrucătoare aparență că patriotică și națională mișcare ce a emanat, din capitală a aflat un pământ atât de roditor în Agria, pe atât de puțin îmbrucătoare e împregiurării că exemplul din Agria, în formă atât de categoric, e cam isolat. Mișcarea, este adevărat, s'a pornit într'o măsură mai mare numai de o vreme încoace, dar cu toate acestea noi credem, că rezultatul ei potea să fie mai mare de cum este.

„Bine și într'un mod vrednic de laudă lucră jidovii unguresci din Agria, constituindu-se cu privire la scopul patriotic într'o reunine, căci împreună sse astfel puterile spre un scop comun rezultat va fi cu mult mai mare, mai sigur și mai considerabil, pre când maghiarizările isolate a numelor, mijloctele de participării în mod sporadic (pentru a nu vorbi de alții) alterează foarte, puțin situațiunea.

„Ieni ce vopsește să d-lăstara mișcare începută e atât de mare încât căpătările mici și isolate nu folosesc nimic. Acti pot să ajute numai fapte îndelungite în gros, en masse. Și fiind că jidovii din Agria au făcut în această direcțiune și în acest interes un pas hotărât, ce le promite rezultate frumoase, dând prinținsurii un bun exemplu, noi îi salutăm pe acest teren și dorim sincer să postă adevărat cât mai curând un r-sultat cât de mare și cât se poate mai mulți succesori.

„Jidovii din Agria prin organizațiunea lor socială vor influența nu numai asupra maghiarizării de nume în masă — un lucru foarte de dorit și important, spre care între împregiurările noastre trebuie se nemişcă neminit tot poporațiunea patriotică a țării, dar ce în toate aceste totuși nu mai formă esterioră și nu ceva principal și esențial — ci ei vor lărați și asupra maghiarizării limbii și spiritului, cu un euvnt: asupra maghiarizării omului interior — în raporturile sociale, în ce eștul familiar, în școala și în administrațiunea comunelor bisericicesi. Aceasta este esența și lucrul principal și obținut aceste și maghiarizarea numelor se va realiza mai ușor.

„Încât indeosebi pentru maghiarizare în cercul administrațiunii și bisericicesi, care, fie dă spre lauda lor, se realizează înșir mai înainte în mai multe comune de cult jidovesc, și care e deci un studiu învov, — am uitat că în timpul mai nou și în părțile Transilvaniei numai mica comună bisericicesă a jidovilor din Deva ca stare și-a maghiarizat limba administrațiunii; ce important are rezultatul și naționalității maghiare, poate să priceapă ori cine care euețat ce bucurie a deșeptat în cercurile cu simțenimă patriotice ale țerei întregi: înfinitănea unei episcopii greco-catolice în Haidu Dorog cu limba maghiară.

„Tozma pentru aceasta am dori ca excelent, patriotic și bunul exemplu al jidovilor din Agria se fie imitat în locuri cât de multe, în toate comunele locuite de jidovi, sau dacă aceasta nu s'ar potă face în fic-care comună pentru numărul cel mic al locuitorilor, sau dacă ar fi de prisos și zadarnic totși se potea stabili fără îndoială postulatul patriotic ce în fic-care comună sau cetate, unde locuiesc israelii în masa, acestia să se constituie în reunine de maghiarizare după exemplul și modelul din Agria.

„Astfel de comune sau cetăți sânt, pentru a numi în grabă numai unele: Alba-Iulia, Aradul, Canja Mare, sub-lunbul Turmea din Budapesta, întregul comitat Maramurș și Ung. În această dune din یرma comitate jidauismul așa numit ortodox polon și-a făcut un cubi germinator în masa epămintătoare și mari.

„Acesta este numai v'r'o câte-vă locuri, în care activitatea și reunirea comună e recomandabilă pentru a maghiariza pe Jidani cu mai mult succes. Dar Jidani care locuiesc în Ungaria mare nu se mărginesc numai la aceste puțin locuri!

„Încât pentru Alba Iulia, care e mai aproape de noi, am ețit prin foică deputatul B. Lukacs, care tozma a călătorit acolo, a dă în creșterea sa, și ce se poate lauda cu încrederea tuturor alegătorilor sei.

„Acesta e frumos lucru. Pagubă că tinerul deputat pe timpul cât a petrecut acolo, nu a folosit această încredere unanimă, pentru a atrage ațtențiunea numeroșului jidauism germanizat de acolo asupra unor fapte, cum se acesea a jidovilor din Agria, și că a părșut cercul seu înainte de a înfinită o reunine asemenea celei din Agria.

„Cât de ușor ar fi fost acest lucru unui deputat, care precum ni noi epune însuși, și popular în cercul alegătorilor sei.

„Să ne credeti, că Bela Lukacs cu înfinitărea unei astfel de reunine ar fi folosit țării și națiunii mai mult decât cu discursul seu mai nou, care nu era tozma de lipsă, mai mult decât a folosit sau poate să folosească toată vâlnășia sau opozițiunea socială — chiar și dacă ar mai dura v'r'o sută de ani.

„Un euvnt pentru o sută: Să trăsăcă reu în masa, de maghiarizare a israeliților din Agria și se trăsăcă Jidovii nobili patriotici și maghiari!”

Revista politică.

Sibiul, 15 Aprilie.

„P. Li” mănecând dela distincțiunea, ce i s'a făcut din partea M. S. împăratului și regelui baronului Haymerle, ministrului austro-unguresc de esterne, — landă procedura acestuia prin care în făcere scio promovă lauda monarhiei austro-unguresci fără de a împingea monarhia la estreme. Bar. Haymerle nu s'a angajiat prea mult în afacerea Duleștini și a grănilor grocești; a scuit sustinut relațiunile cu Italia între împregiurările cele mai delicate, fără de a se strica cu Franca și fără a vădăna alianța cu Germania. Mai departe a dat o direcțiune corespunzătoare situațiunii noastre geografice față cu țerile din peninsula balcanică.

„În 13 Aprilie și-a început dieta Ungariei earași activitatea.

Dela 1 Maiu st. n. are se între în viață legea despre statistica comerțului din Ungaria și Austria. Intre comerțianții din Viena a provocat legea acesta o febrere, care nu va întârția și-și revărsa reflexele și asupra limbii comerciale din Ungaria. În Viena a avut loc o întrunire de comerțianți, în care legea și instrucțiunea ministerială la legea acesă a fost calificată de o măsură mai îngreunătoare pentru comerț, de cum sânt măsurile prohibitive ale

cu curs forțat și deprețiate cu desăvârșire. În lipsa de bani, se dete lui Boliac, ca esepse pentru această misiune, două țere prețioase, de a cșeră din ea o chestie de vâneră al savania. Dar capitularea armatei revoluționare maghiare fuse mai repede de cât demersurile lui Boliac; și, când acesta cșeră să prefacă în bani una din acele pietre, atunci prin intrigă unui camarad de revoluțiune cu influență în Constantinopol, care mai încurajă era chestia de vâneră al insulei Samos, Boliac în apucă la creșterea de cătră guvernul local, spre satisfacerea intervenirii făcută de guvernul austriac prin ambasadorul seu, care pretindea, că acele țerile urmează a se înșoapa cu proprietate a coroanei Austriei, deodată ce ele ficeau parte din biștăriile Coroanei Ungariei, al căreia lege este împăratul austriac. Și din această împregiurare și lui mai târziu avânt acea odioasă calomnie, că Boliac ar fi furat Coroana Ungariei, calomnie, care prindea pe ici pe colca, până ce din întâmplare, des-coperindu-se mai anșer, coroana Un-

gariei într'un punct de pe lângă Orșova, se risipi cu desăvârșire ori ce urme de biștănil și detracțiilor lui Boliac, nu mai putură calomnia sub această privință.

În timpul exilului seu de deșce ani, pe care l' petrecu mai mult în Paris, Boliac nu încetă a lucra pentru țară și pentru sciință. El își dezvoltă aci studiule sale archeologice. Aceste l' dusece la cercări geografice mai profundă asupra teritoriului roman antic, cari se preștine încă de pe când se află în țară; și'i lușne a publica o importantă scriere în limba franceză, sub titlul „Topographie de la Roumanie”, care în foarte mult apriețat de oamenii de sciință ai Franței, care l' atrase onoare de fi numit membru al Societății de geografie comparată din Paris, și pe care savantul Malte-Brun o recomandă printr'o notiță plină de elogiuri pentru autor în analele dișsei societăți.

În același timp Boliac se introdusece la împăratul Napoleon III, care l' permise a-i adresa un șir de me-

mori, privitoare la situațiunea istorică și geografică a țerei românce. Cu această ocaziune Boliac lucră o carte în relief a Daciei, pe care prezentă o împăratului și dnas: „Sire, acată e cartă țerei mele; v'r'o prezent de carton și îndrănescă a spera, că generositatea Măiestății Voastre ne o va întoarce de carton.”

Boliac deveni la Paris membru și al societății numismatice și archeologice din Paris și al societății numismatice a Franței.

La Paris el mai publică un jurnal sub titlul „Buciumul”, destinat a ține deștept simțenimul de libertate în popor, cum și un volum de poesi intitulat Națiunea, în cari figușără în frunte epoea lui Tudor Vladimirescu.

Casa lui Boliac în Paris era aselu tuturor jidovilor români adăși pe atunci în studiu acolo, și tot l' dășul se făceau dese întruniri pentru interesele românce. El avu onoare de a fi consultat în mai multe rânduri asupra treburilor țerilor ro-

FOIȚA.

Cesar Boliac

(Tramare și încheiere Nr. 40, al „Tel. Rom.”)

„El profiță de evenimentele, cari se petreceau în Austria, pe care asemenea o consuma făcără revoluțiunii, și mersu acolo cu ideea, de a fi util deosebră cauzei Românismului și cauzei Maghiarismului, între cari în căpătări false, printr'o foaie intitulată Ex-patriatu, să stabilească o împăcaciune.

Ațapat la stat-maroul al generalului Bem, Boliac, în preștia declinului revoluțiunii maghiare, subț puterea strivitoare a armatelor rusești, venite în ajutorul Austriei, primul o misiune din partea guvernului maghiar pe lângă țostri, misiunea, de a face propuneri Porței să vină în ajutorul cauzei Maghiare. În acele momente tesaurul unguresc era sleit și numai bancotelele circula în interiorul țerei

Rusiei. Prietini dilaistici din Ungaria se amăgesc întru monarhia sînt pe calca cea mai bună, de a se înclina ei întru sine.

Naționalitatea din Ungaria se mișcă din toate părțile. În Neoplanta Serbiei au avut o conferență în zilele acele, unde Svetozar Miletić a fost primit cu entuziasm „jiviv.” Slovacii din Ungaria încă nu vor se rămăni înapoi alfora.

Ministerii cel nou din România este compus astfel: Dimitrie Brătianu ministru prezident și de externe, Stătescu de interne, D. Sturza de finanțe, Ferchedi de justiție, Sălăceanu de război, Darbija de afaceri publice și Alecsandrescu-Urecho de culte și instrucțiune.

Francezii au intrat în Tunis. Fregata „Surveillante” a bombardat în 13 Aprilie forta Tabarca. Insula Tabarca a fost ocupată în ziua următoare.

O modestă interpelațiune către dual vice-comite al comitatului Sibiu.

Toată lumea știe, că fostul primar (Bürgermeister) al orașului Sase-sebeș, dl. Dr. Stefan Păcurariu, încă înainte de 7 luni a renunțat definitiv la postul său, rămănd adorat în Sibiu, — numai reprezentanța orașului Sase-sebeș nu are nici o scire oficială despre aceasta.

Sebeșul vede, că de cînd abstează primarul, îl substituie senatorul Leonhard, fără a ști însă cu ce drept?

Deci: considerînd, că în sensul §-ului 85 art. XVIII: 1871 postul devine vacant în sine antelucii comunale aflate se a înopleși prin algeare;

considerînd, că substituiriile în sensul tot aceluși § cad în dreptul representației comunale;

considerînd, că pe senatorul Leonhard nu l'a substituit reprezentanța communală;

considerînd, că atât la algeare cât și la substituiriile interinale a primarului orașelor de categoria Sase-sebeșului are se prezideze vice-comite;

rog cu tot respectul pe Domnul vice-comite, să binevoiască a răspunde la următoarele întrebări:

1. Are Dna scire despre aceea, că dl. fost primar Dr. Stefan Păcurariu a renunțat definitiv la postul de primar al orașului Sase-sebeș încă înainte de 7 luni?

2. Dacă are, pentru ce n'a înscințat pe orașul Sase-sebeș despre abdi-

țarea și primirea abdicării primarului său?

3. Ce este cauza de îndeplinire a acestei abdicări și cine în suspens timp așa îndelungat?

4. Dacă două considerațiuni mai înalte de stat — cea ce nu conde — ar fi indicat necesitatea unui provisoriu extraordinar, pentru ce n'a conchiemat representația communală, ca sub presidul sine se și validiteze dreptul de substituiri?

5. Comitetul Dna de lucru legal, că Dl. protronar Dr. Ștefan Șădă, brevi manu, fără investigațiune formală, a destituit pe substitutul care din necesitate îl alcasee representația communală, în locul substitutului nelegal Leonhard care din presidiu violase legea, și-a restituit pe substitutul ilegal?

6. Cu ce poate Dna justifica aceste omiteri oficioase, și anarhia, ce stădora a-normală, urmădită din neglijența sa oficială, a produs în autistia și representația communală din Sasebeș?

Un membru al comitatului comitatens.

NB. Această interpelațiune e merită pentru congregațiunea din 22 a curente, la început n'u s'a putut însă insușia din motivul, că presedintele fără a ocupa scaunul presidial și fără a deschide formal ședința sa la ordine obiectual prin, care era de natură atât de delicată, încălce interpelațiunea în afad de lucru civilitate, a întreprins pe presedintele, o insinuat decii la finea ședinței și dl. vice-comite l'a afadit că o poate face, însă dl. Comite Suprem a fost de altă părere și din motiv, că după regulamentele interale interpelațiunile se fac la începutul ședinței înainte ordinii zilei, n'a voit să asculte interpelațiunea, și a închin ședința în altă ordine.

Dacă nu l'a convencit decii alge interpelațiunile a fac pe această cale și dacă nu capet respuns îndestulitor, fie sigur, că tot nu va scăpa de ea nici în congregațiune.

Interpelantele.

Correspondenți particulare

ale „Telegrafului Român.”

Din cercul politic al Măierului. (Incheiere.) Adversarii confrateli noștri aflînd, că eu de aface cu un marinar au dat de ceater, încat năia lui o scire conduce nu numai prin valurile continue ale mării, pe care călătorez și chiar și prin *Sicilia de Charybdis*, fără a se periclita, se decideră la un atac cu torpilă, — prin care, dacă și nu l'a va succeda totală nimicire a naiei cel puțin o vor face pe un timp oarecare neapță de a mai puțin pute pe suprafața mării turburate, și acest plan va escu-

Paris. Print'această foaie se stabili reprezentuina sa de primul jurnalst, de prinț al jurnalstilor, fiind-că acum talatul său se desfășura întreg, și așa îl putea vedea cîna a primii ministrii știsticie, de cugetări sublime, de idei mărețe, dar mai cu osbire de frase romănesci.

Bolliaș fu campionul cel mai vișuros al lui 2 Mai și al Domniei lui Cuza-Vodă, a cărei apologie a făcut-o pe drept cuvînt. Însă îl trebuî la sfârșitul anului 1864 să schimbe nume de Buciu unul în acela de Trompetă Carpaților, în urma unei prestări făcute contra aplicării frauduloase a statului cu ocaziunea algerilor, care și atrase unghi ministrului Kogălnicean în căt decăzută suprimarea Buciuului.

Înamic al trădării, adversar al principiului înstrăinării tronului, 11 Februarie fu pentru dînsul o dată neagră și l'combatu cu toată energia, cum și constituțiunea propusă cu drepturi pentru Jidovi de a se împlantînd; însă nu isbuti căt a face se și ștergă

tat într-un mod peacă de ridiculos, pe adă de măraw.

Faptul după cum ni s'a enarat cu toată sinceritatea, se întîndea astfel: De către marele ministru Kározy Jozsef locuiesc în Reghului maghiar îndepărtare de 16 chiliometri de Dismian unde se află cancelaria oficiului său și decaree în septîmînă numai cel mult de 3—4 ori i plăcea a escurge și a se convinge, cum lucrea neobositul subjede; — de sine se întelege, că numitul subjede fu necesitat și chiar îndatorat, a face dispozițiunile oficioase neamănavere: cea ce a și făcut totdeauna și în contra cărora nu l'puta face și nici a se facu p'acum imputare.

În 25 Noemvre anului esprinat venind un om și făcînd arătare, cumcă vecinul sine ar fi început a și edifica un cotef sub streșina casei sale, prin care vede deoparte, asupra periculiului de foc, ear' de altă parte noaptea și în privința sanptării chiar periculoase putori, — ceru că se să facă numai decăz dispozițiune necesară, șup împedecare acestei întreprinderi ilegale, cu atât mai vîrtos, că respectivul, la protestaștea acuatorului, ș'ar fi esprimat cu cuvinte, acșor urmaru putea fi o violență cu urmări feroce.

Ne aflîndu-se în Dismian dl. jude și fiind de lipsă, a se face numai decăz dispozițiune șup evitarea conflictului, ce se putea prevedea, de sine se întelege, că subjede la fost silist a delige tormul ocuatai și arctăre pe 29 Noemvre 1880.

În ziua următoare vine judele în oficiu și subjede l'arătă actul, resp. dispozițiunea făcută, cea ce se ar fi șup sciriță ca observarea, că nu ar fi înscințat a delige tormul de pertractări. Tot în aceea zi se scure și arctăre, cumcă în vecina comună a perit un bou de boală necunoscută, și fiind oficiu administrativ îndatorat a eși la fața locului șup constatarea boalei fără diurne și fără competențele miliitice, — află de bine d. jude a înscințarea pe subjede sine cu esirea la fața locului în ziua următoare, adecă în acea zi, cînd se călătoreas în cauza sumită, și totuși sunșul subjede primi și de astădată precum primi și de alte țori escare s'arcină, ce după dreptate are se o parte judele.

În ziua următoare la 6—7 ore dimineața mergînd sub-judele în cancelaria Judelei, carele din întemplare dormise acolo și care-le încă se afla în pat, — se roagă ca să se concedă a face escușione și a eși și așa în Rîpa de jos cece l'a eși și așa în cale, ca să n'îl asculte părțile litigante, martorii și principierții de lucru lazard și cu deosebire se nu fu

din constituțiune art, prin care se da drepturi Jidovilor.

Cînd principiele străin fuse deplin stabilit, îl deveni un sincer susținător al dinastiei, convins că print'ansa, în lipsa șpiriului Francei, care nu mai pută nimic, se va mîntîni Statul român la limitele tratatului din Paris.

Bolliaș încezese în mai mult rîndușă într-o corpul legiutor. La această demitate dînsul de mai mult ori chemat și s'upt convenșioneștrîms de cătă alegătorii Târgoviștei, și s'upt constituțiune trinis de cătă colegiul țărănilor din Vlașca, cari l-au cunoscut luptător al causei lor de pe timp, și încă petrecea în mijlocul lor, înogia fatală și adoptiv, stolicinel Petrică Perveți.

Însă boeri privilegiat, cari l'considerau pericul pentru dînsii în Cameră, apărîndușe de acea înfămă în Cameră, de care vorbiră mai sus, mult timp l'au respins.

În fine, cînd deveni reprezentantul țărănilor din Vlașca, puterea benevoasă s'arbitri prin lovitura lui 2 Mai, nu

timbrat de nepăsător și chiar mincinos de cătă popor, promișînd, că până când va sosi medicul veterinar din Reghină, s'at' făcînd — Rîpa de jos — și el va sosi acelu.

Însă la această justă rugare și întrebare se pomeni cu următorilor răspuns neapță: „Nu vei merge și escă-ți demănd, că mai mult se nu mai faci nici o dispozițiune de capul D'Alte, ecici altcum voi fi silist a-mi da dimisiunea.”

La acest răspuns nemeritat sub-judele fu silist a răspunde următoare cuvinte: „s'îmi paronesc zile solgădării, cu n'am meritat această resp. probă, pentru că neafîndu-t D'Alte și fiind causa urgentă ar fi trebuit să ies încă altlaltrei la fața locului precum cerea chiar actorele și cu totuși n'am făcut aceasta; apoi nu merit a fi compromis înaintea respectivor, cari m'asteptă, pentru că pe prin aceasta nu deneg esirua la fața locului, și nu m'au trimiș — încat priveșc dimisiunea D'Alte — în așa ceva, se nu l'î dau și nu l'î-am dat anșă; însă dacă voince, să nu fi silist a demisiona, atunci placă-ți a veni în toate zilele la oficiu.”

Eacă causa, ecăz torpilă, ce se sumina și avea numai se explozează!

Confrate nostru tăc, se dușe acasă, luă dejunul, se întoarșă în cancelaria, se apucă de lucru și aștepta șosrea medicului veterinar, și șosind acela la 10 ore îl înșoși, facu sciriță înscințarea în lipsa șosului, șup sciriță, facu dispozițiune necesară și se reintoarșe oaptea la cancelaria, cînd oficiu administrativ se afla în regimul maghiar, unde, poste compunea — nu demisiona sa — și acțiunea în contra subjedului pentru vătămarea șubordinatiunii prin espresioni vătămătoare și prin neascutare.

În ziua următoare aflîndu-se sub-judele singur în cancelarie și avînd a induce un act în protocolul asilutor, șpre cea mai mare timire vedu, că sub numărul ultim are: „Demisiunea judelei administrativ K. J. din cauza tractării subjedului A. P.”

Prevedînd contractele noastre, și ce se însemnează acest manștr și că ce pot fi consecențele aceluia, facu și el reprezentatiune cătă vice-comite șup desînșurarea șosului lucrului și se rugă ca să se rezolveș referențele întro jude, subjede și cancelist.

Însă înzard, sentența are de mult decretată și lipsa numai ansa, ca să se poată escuta; și așa în ajunul nascerei Domniei se pomeni bișul subjede cu darul de crăciun — suspendat din oficiu și salariu.

Eacă victima resbului estirpărilor, și o victima dovedeș un număr cele până ac artărite, și și im-

se mai pută opune, și îl intră în Cameră, unde figură necontenit ca ales al șisului colegiu.

Jurnalul șu Trompeta Carpaților jucă același rol important, care l'a avut la început, până cînd print'ansa din acele formidabile isbiri ale fatalității, și fi paralizat, în preșința venimeturilor șosbului Russo-Romăno-Turc, și nu mai trăi de căt vegetată, fără limbă și fără simțiri, până la 26 Februarie 1881, cînd șosumbă.

Nicolae Basarabescu.

* (Populați) de pe toată fața pămîntului ecizișii Jui 1,455,925,500 locuitori, cari sînt repartiză pe 138 milioane de chilometre cîndrate. Dintre acești locuitori se vin pe Europa 315,929,000; pe Asia 834,707,000; pe Africa 205,679,000; pe America 95,495,000; pe Australia și Polinesia 4,003,000 apoi pe țianurile polare 82,000 locuitori.

